

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2022 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Monika Roslan - Karasińska

Protokolant: sekr. sądowy Marta Jachacy

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 listopada 2022 r. w W.

sprawy A. K. (1) – ubezpieczonej, (...) sp. z o.o. w O. (płatnika składek); D. C. (1) – ubezpieczonego, (...) sp. z o.o. (płatnika składek); Ł. C. – ubezpieczonego oraz (...) sp. z o.o. (płatnika składek); (...) sp. z o.o. (płatnika składek) i D. J. ubezpieczonej; (...) sp. z o.o. (płatnika składek) i D. J. ubezpieczonej; (...) sp. z o.o. w O. (płatnika składek) i Ł. C. ubezpieczonego; (...) sp. z o.o. (płatnika składek) i T. C. – ubezpieczonego; (...) sp. z o.o. płatnika składek i T. C. - ubezpieczonego

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o ustalenie podlegania ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołań: A. K. (1) – ubezpieczonej, (...) sp. z o.o. w O. (płatnika składek); D. C. (1) – ubezpieczonego, (...) sp. z o.o. (płatnika składek); Ł. C. – ubezpieczonego oraz (...) sp. z o.o. (płatnika składek); (...) sp. z o.o. (płatnika składek) i D. J. ubezpieczonej; (...) sp. z o.o. (płatnika składek) i D. J. ubezpieczonej; (...) sp. z o.o. w O. (płatnika składek) i Ł. C. ubezpieczonego; (...) sp. z o.o. (płatnika składek) i T. C. – ubezpieczonego; (...) sp. z o.o. płatnika składek i T. C. - ubezpieczonego

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.:

- - z dnia 10 maja 2021 r. nr (...) (...) (dot. A. K. (1) – ubezpieczonej oraz (...) sp. z o.o. w O. -płatnika składek)
- - z dnia 25 marca 2021 r. nr (...) (...) (dot. D. C. (1) – ubezpieczonego oraz (...) sp. z o.o. – płatnika składek)
- - z dnia 11 marca 2021 r. nr (...) (...) (dot. Ł. C. – ubezpieczonego oraz (...) sp. z o.o. – płatnika składek)
- - z dnia 12 listopada 2021 r. nr (...) (...) (dot. (...) sp. z o.o. płatnika składek i D. J. ubezpieczonej)
- - z dnia 26 maja 2021 r. nr (...) (...) (dot. (...) sp. z o.o. i D. J.)
- - z dnia 11 marca 2021 r. nr (...) (...) (dot. (...) sp. z o.o. w O. płatnika składek i Ł. C. ubezpieczonego)
- - z dnia 10 marca 2021 r. nr (...) (...) (dot. (...) sp. z o.o. płatnika składek i T. C. ubezpieczonego)
- - z dnia 11 marca 2021 r. nr (...) (...) (dot. (...) sp. z o.o. płatnika składek i T. C.)

1. oddala odwołania;

2. zasądza od odwołujących się: A. K. (1), D. C. (1), Ł. C., D. J., T. C. oraz (...) sp. z o.o. w O., (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. kwoty po 180,00 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

(wyroku z dnia 30 listopada 2022 r.)

Ł. C. i (...) sp. z o.o. w dniu 15 kwietnia 2022 r. złożyli odwołanie z dnia 11 marca 2021 r., nr (...) (...), znak: (...), wnosząc o jej zmianę w całości i orzeczenie, że Ł. C. jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek (...) sp. z o.o. podlega: obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu od 1 grudnia 2019 r. oraz dobrowolnie ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym od 1 grudnia 2019 r. oraz zasądzenie od organu rentowego na rzecz każdego z odwołujących kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w płatności według norm przepisanych.

Zaskarżonej decyzji odwołujący zarzucili:

1. błąd w ustaleniach faktycznych poprzez błędne stwierdzenie, że umowy zlecenia na podstawie których Ł. C. został zgłoszony do ubezpieczeń społecznych od 1 grudnia 2019 r. przez płatnika składek (...) sp. z o.o. zostały zawarte dla pozor, podczas gdy Ł. C. faktycznie wykonywał pracę na podstawie umów zlecenia u płatnika składek (...) sp. z o.o. od dnia 1 grudnia 2019 r.;

2. naruszenie art. 83 ust. 1, art. 68 ust. 1 pkt 1 lit. a), art. 2a ust. 1 i 2 pkt 1-4 w zw. z art. 7, art. 12 ust. 1, art. 36 ust. 1,4,5, ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art. 83 § 1 k.c. i art. 734 § 1 k.c. w zw. z art. 750 k.c., poprzez ich niewłaściwe zastosowanie polegające na błędnym uznaniu, iż Ł. C. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu i dobrowolnie ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym od dnia 1 grudnia 2019 r. na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek (...) sp. z o.o., podczas gdy w spornym okresie Ł. C. faktycznie wykonywał pracę na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek, a zgłoszenie Ł. C. w dniu 27 maja 2020 r. nastąpiło z powodu wprowadzenia w błąd D. J. (prezesa zarządu płatnika) przez pracownika ZUS.

(odwołanie z dnia 15 kwietnia 2021 r. – k. 3-9 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o oddalenie odwołania ubezpieczonego i płatnika składek oraz zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu swojego stanowiska organ rentowy wskazał, że Ł. C. został zgłoszony przez płatnika składek do dobrowolnych ubezpieczeń emerytalnego, rentowych oraz obowiązkowego ubezpieczenia wypadkowego jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia od dnia 1 grudnia 2019 r. Zgłoszenie ubezpieczeń dokonano na podstawie dwóch umów zlecenia. Pierwszej zawartej na okres od 1 grudnia 2019 r. do 31 grudnia 2020 r. i drugiej zawartej na okres od 1 stycznia 2021 r. do 31 grudnia 2021 r. Ubezpieczony w ramach ww. umów zlecenia miał świadczyć usługi informatyczne (aktualizacja baz danych, aktualizacja używanych programów komputerowych, zabezpieczenie antywirusowe, nadzór techniczny, naprawa drobnych usterek urządzeń komputerowych). Jak ustalono w toku postępowania Ł. C. nie brał udziału w procesie rekrutacji, gdyż kwalifikacje ubezpieczone były znane D. J., która jest współnikiem i Prezesem Zarządu Spółki, a prywatnie siostrą Ł. C.. Organ rentowy podniósł, że strony w toku postępowania jako dowód świadczenia pracy przez Ł. C. przedłożyły rachunki za wykonane usługi, dowody dokonania wypłaty wynagrodzenia w gotówce i podpisane przez Ł. C. protokoły wykonanych prac oraz kartę szkoleń w zakresie BHP. Pomimo rozpoczęcia przez ubezpieczonego pracy na rzecz (...) sp. z o.o. w dniu 1 grudnia 2019 r. płatnik składek dokonał jego zgłoszenia do dobrowolnych ubezpieczeń: emerytalnego i rentowych oraz obowiązkowego ubezpieczenia wypadkowego dopiero w dniu 27 maja 2020 r. Po zapoznaniu się z argumentacją zawartą w dowołaniu, organ rentowy potrzymał swoje stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie z dnia 20 maja 2021 r. – k. 17-18 a.s.).

Wskazując na tą samą argumentację oraz wnioski dowodowe, (...) sp. z o.o. oraz (...) sp. z o.o. i ubezpieczeni złożyli również odwołania od decyzji:

- z dnia 10 maja 2021 r. nr (...) (...) (dot. A. K. (1) – ubezpieczonej oraz (...) sp. z o.o. w O. – płatnika składek);

- z dnia 25 marca 2021 r., nr (...) (...) (dot. D. C. (1) – ubezpieczonego oraz (...) sp. z o.o. – płatnika składek);

- z dnia 12 listopada 2021 r., nr (...) (...) (dot. D. J. – ubezpieczonej oraz (...) sp. z o.o. – płatnika składek);

- z dnia 26 maja 2021 r., nr (...) (...) (dot. D. J. – ubezpieczonej oraz (...) sp. z o.o. – płatnika składek);

- z dnia 11 marca 2021 r., nr (...) (...) (dot. Ł. C. – ubezpieczonego oraz (...) sp. z o.o. – płatnika składek);

- z dnia 10 marca 2021 r., nr (...) (...) (dot. T. C. – ubezpieczonego oraz (...) sp. z o.o. – płatnika składek);

- z dnia 11 marca 2021 r., nr (...) - (...) (dot. T. C. oraz (...) sp. z o.o.);

(odwołanie z dnia 14 czerwca 2021 r. – k. 2-8 akta VII U 923/21; odwołanie z dnia 26 kwietnia 2021 r. – k. 2-8 akta VII U 760/21; odwołanie z dnia 29 czerwca 2021 r. – k. 2-7 akta VII U 976/21; odwołanie z dnia 23 grudnia 2021 r. – k. 2-8 akta VII U 9/22; odwołanie z dnia 15 kwietnia 2021 r. – k. 2-8 akta VII U 713/21; odwołanie z dnia 15 kwietnia 2021 r. – k. 2-4 akta VII U 721/21; odwołanie z dnia 15 kwietnia 2021 r. – k. 2-7 akta VII U 720/21; odwołania z dnia 26 kwietnia 2021 r. – k. 2-4 akta VII U 762/21; odwołanie z dnia 15 kwietnia 2021 r. – k. 2-7 akta VII U 718/21; odwołanie z dnia 15 kwietnia 2021 r. – k. 2-4 akta VII U 719/21).

Sprawy o sygn. VII U 923/21, VII U 760/21, VII U 976/21, VII U 9/22, VII U 713/21, VII U 721/21, VII U 720/21, VII U 762/21, VII U 718/21, VII U 719/21 na podstawie art. 219 k.p.c. zostały połączone ze sprawą VII U 712/21 celem łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia i prowadzenia dalej pod sygn. akt VII U 712/21 (zarządzenia - akta VII U 923/21, VII U 760/21, VII U 976/21, VII U 9/22, VII U 713/21, VII U 721/21, VII U 720/21, VII U 762/21, VII U 718/21, VII U 719/21).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w odpowiedzi na odwołania od powyższych decyzji wniósł o oddalenie odwołań ubezpieczonych i płatnika składek oraz zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (odpowiedź na odwołania - akta VII U 923/21, VII U 760/21, VII U 976/21, VII U 9/22, VII U 713/21, VII U 721/21, VII U 720/21, VII U 762/21, VII U 718/21, VII U 719/21).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

(...) sp. z o.o. została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym 30 maja 2019 r. Wspólnikami spółki są T. J. i D. J., która pełni również funkcję prezesa zarządu spółki (odpis z KRS k. 12-13 a.s.). Wyżej wymieniona spółka jest jedną z grupy spółek, której członkiem zarządu

i jednocześnie prezesem jest D. J.. Głównym podmiotem jest (...)

(...) sp. z o.o. sp. k. Oprócz (...) sp. z o.o. prowadzi ona również biura księgowo-podatkowych w formie spółek: (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o. oraz (...) sp. z o.o. (zeznania D. J. k. 273 a.s.).

W dniu 1 grudnia 2019 r. Ł. C. i (...) sp. z o.o. podpisali umowę zlecenia, na podstawie której Ł. C. zobowiązał się do świadczenia usług informatycznych w miejscu wskazanym przez zleceniodawcę w okresie od 1 grudnia 2019 r. do 31 grudnia 2020 r., za wynagrodzeniem w wysokości 34,00 zł brutto za godzinę. Zgodnie z treścią umowy, zleceniobiorca miał poinformować zleceniodawcę o planowanej ilości godzin niezbędnej do wykonania zlecenia (umowa zlecenia nr (...) z dnia 1 grudnia 2019 r. – akta organu rentowego). Następnie, w dniu 31 grudnia 2020 r. strony podpisały umowę zlecenia na okres od 1 stycznia 2021 r. do 31 grudnia 2021 r., zaś pozostałe warunki umowy pozostały bez zmian (umowa zlecenia nr (...) z dnia 31 grudnia 2020 r. – akta organu rentowego).

Ł. C. został zgłoszony przez płatnika składek – (...) sp. z o.o. do ubezpieczeń społecznych w dniu 27 maja 2020 r. z datą wsteczną od 1 grudnia 2019 r. (decyzja z dnia 11 marca 2021 r. – akta organu rentowego).

W dniu 31 grudnia 2020 r. Ł. C. i (...) sp. z o.o. podpisali umowę zlecenia na okres od 1 grudnia 2019 r. do 31 grudnia 2020 r., na podstawie której Ł. C. zobowiązał się do aktualizacji bazy danych, aktualizacji używanych programów komputerowych, zabezpieczenia antywirusowego, nadzoru technicznego, naprawy drobnych usterek urządzeń komputerowych, za wynagrodzeniem w wysokości 34,00 zł brutto za godzinę. Zgodnie z treścią umowy, przed przystąpieniem do wykonania zadania, zleceniobiorca miał poinformować zleceniodawcę o planowanej ilości godzin niezbędnej do wykonania zlecenia (umowa zlecenia nr (...) z dnia 31 grudnia 2020 r. – akta organu rentowego). Następną umowę zlecenia strony podpisały 1 grudnia 2019 r. na okres od 1 stycznia 2021 r. do 31 grudnia 2021 r., zaś pozostałe warunki umowy pozostały bez zmian (umowa zlecenia nr (...) – akta organu rentowego).

Ł. C. został zgłoszony przez płatnika składek – (...) sp. z o.o. do ubezpieczeń społecznych w dniu 14 maja 2020 r. z datą wsteczną od 1 grudnia 2019 r. (decyzja z dnia 11 marca 2021 r. – akta organu rentowego).

W dniu 1 grudnia 2019 r. D. C. (1) i (...) sp. z o.o. podpisali umowę zlecenia na podstawie której D. C. (1) zobowiązał się do archiwizacji dokumentów księgowych według wskazań kierownika biura, odbioru dokumentów od klientów, dostarczania dokumentów do klientów oraz układania dokumentów księgowych w okresie od 1 grudnia 2019 r. do 31 grudnia 2020 r., za wynagrodzeniem w wysokości 17,00 zł brutto za godzinę. Zgodnie z treścią umowy, zleceniobiorca miał poinformować zleceniodawcę o planowanej ilości godzin niezbędnej do wykonania zlecenia (umowa zlecenia nr (...) z dnia 1 grudnia 2019 r. – akta organu rentowego). Następnie, w dniu 31 grudnia 2021 r. strony podpisały umowę zlecenia na okres od 1 stycznia 2021 r. do 30 czerwca 2021 r., na podstawie której ubezpieczony zobowiązał się do archiwizacji dokumentów księgowych według wskazań kierownika biura, odbiór dokumentów od klientów oraz dostarczania dokumentów do klientów, za wynagrodzeniem w wysokości 17,00 zł brutto za godzinę, zaś zleceniobiorca miał poinformować zleceniodawcę o planowanej ilości godzin niezbędnej do wykonania zlecenia (umowa zlecenia nr (...) z dnia 31 grudnia 2021 r. – akta organu rentowego).

D. C. (1) został zgłoszony przez płatnika składek – (...) sp. z o.o. do ubezpieczeń społecznych w dniu 27 maja 2020 r. z datą wsteczną od 1 grudnia 2019 r. (decyzja z dnia 25 marca 2021 r. – akta organu rentowego).

W dniu 1 grudnia 2019 r. (...) sp. z o.o. podpisały umowę zlecenia na okres od 1 grudnia 2019 r. do 31 grudnia 2020 r. na podstawie której D. J. zobowiązała się do wprowadzania dokumentów do systemu księgowego, księgowania dokumentów, sprawdzania poprawności rejestrów sprzedaży oraz rejestrów zakupu, sporządzania pism do odpowiednich instytucji, za wynagrodzeniem w wysokości 34 zł brutto za godzinę. Zgodnie z treścią umowy, przed przystąpieniem do zlecenia, zleceniobiorca miał poinformować zleceniodawcę o planowanej ilości godzin niezbędnej do wykonania zlecenia (umowa zlecenia nr (...) z dnia 1 grudnia 2019 r. – akta organu rentowego). Następnie, w dniu 31 grudnia 2020 r. strony podpisały umowę zlecenia na okres od 1 stycznia 2021 r. do 31 grudnia 2021 r., zaś pozostałe warunki umowy nie uległy zmianie w stosunku do poprzednio zawartej umowy zlecenia z dnia 1 grudnia 2019 r. (umowa zlecenia nr (...) z dnia 31 grudnia 2020 r. – akta organu rentowego). Umowa została rozwiązana 30 września 2021 r. i ubezpieczona od 1 października 2021 r. pracuje w spółce na podstawie umowy o pracę (zeznania D. J. – k. 273 a.s.).

D. J. została zgłoszona przez płatnika składek (...) sp. z o.o. do ubezpieczeń społecznych w dniu 14 maja 2020 r. z datą wsteczną od 1 grudnia 2019 r. (decyzja z dnia 26 maja 2021 r. – akta organu rentowego).

W dniu 1 grudnia 2019 r. D. J. i (...) sp. z o.o. podpisały umowę zlecenia na okres od 1 grudnia 2020 r. do 31 grudnia 2022 r. na podstawie której D. J. zobowiązała się do sprawdzania poprawności księgowania w programie KAPER, sprawdzania rejestrów sprzedaży i zakupów oraz sporządzania deklaracji VAT, za wynagrodzeniem w wysokości 34,00 zł brutto za godzinę pracy w 2020 roku i 36,60 zł brutto za godzinę pracy w 2021 r. Zgodnie z treścią umowy, przed przystąpieniem do zlecenia, zleceniobiorca miał poinformować zleceniodawcę o planowanej ilości godzin niezbędnej do wykonania zlecenia (umowa zlecenia nr (...) z dnia 1 grudnia 2019 r. – akta organu rentowego).

D. J. została zgłoszona przez płatnika składek – (...) sp. z o.o. do ubezpieczeń społecznych w dniu 30 kwietnia 2020 r. z datą wsteczną od 1 grudnia 2019 r. (decyzja z dnia 12 marca 2021 r. – akta organu rentowego).

W dniu 1 grudnia 2019 r. A. K. (2) i (...) sp. z o.o. podpisały umowę zlecenia na okres od 1 grudnia 2019 r. do 31 grudnia 2020 r. na podstawie której D. J. zobowiązała się do archiwizacji dokumentów księgowych według zlecenia oraz sporządzania niezbędnych wydruków w celu archiwizacji dokumentów, za wynagrodzeniem w wysokości 17,00 zł brutto za godzinę pracy. Zgodnie z treścią umowy, przed przystąpieniem do zlecenia, zleceniobiorca miał poinformować zleceniodawcę o planowanej ilości godzin niezbędnej do wykonania zlecenia (umowa zlecenia nr (...) z dnia 1 grudnia 2019 r. – akta organu rentowego). Strony rozwiązały powyższą umowę z dniem 30 czerwca 2020 r. Dokument zgłoszenia wyrejestrowania wpłynął do ZUS 12 sierpnia 2020 r. (wniosek o rozwiązanie umowy z wcześniejszym terminem z dnia 1 czerwca 2020 r. – akta organu rentowego).

A. K. (2) została zgłoszona przez płatnika składek (...) sp. z o.o. do ubezpieczeń społecznych w dniu 14 maja 2020 r. z datą wsteczną od 1 grudnia 2019 r. (decyzja z dnia 10 maja 2021 r. – akta organu rentowego). Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie postanowieniem z dnia 13 sierpnia 2019 r. w sprawie z wniosku A. K. (1) o ogłoszenie upadłości osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej m.in. ogłosił upadłość A. K. (1) zamieszkałej w J. przy ul. (...) (kod pocztowy: (...)) PESEL (...) oraz określił, że A. K. (2) jest osobą nieprowadzącą działalności gospodarczej (postanowienie z dnia 13 sierpnia 2019 r. – k. 144 a.s.).

W dniu 1 grudnia 2019 r. T. C. i (...) sp. z o.o. podpisali umowę zlecenia na okres od 1 grudnia 2019 r. do 31 grudnia 2020 r. na podstawie której T. C. zobowiązał się do archiwizacji dokumentów księgowych wskazanych przez zleceniodawcę oraz dostarczanie według potrzeby odpowiednio zabezpieczonych dokumentów z lat poprzednich do klientów, za wynagrodzeniem w wysokości 34,00 zł brutto za godzinę pracy (umowa zlecenia nr (...) z dnia 1 grudnia 2019 r. – akta organu rentowego). Następną umowę zlecenia strony podpisały w dniu 31 grudnia 2020 r., na okres od 1 stycznia 2021 r. do 31 grudnia 2021 r., zaś pozostałe warunki umowy nie uległy zmianie (umowa zlecenia nr (...) z dnia 31 grudnia 2020 r. – akta organu rentowego).

T. C. został zgłoszony przez płatnika składek – (...) sp. z o.o. do ubezpieczeń społecznych w dniu 27 maja 2020 r. z datą wsteczną od 1 grudnia 2019 r. (decyzja z dnia 11 marca 2021 r. – akta organu rentowego).

W dniu 29 listopada 2019 r. T. C. i (...) sp. z o.o. podpisali umowę zlecenia na okres od 1 grudnia 2019 r. do 31 grudnia 2020 r., na podstawie której T. C. zobowiązał się do odbioru dokumentów od klientów biura, dostarczania dokumentów do klientów biura, dostarczania dokumentów do wskazanych instytucji (ZUS, US, UM), za wynagrodzeniem w wysokości 34,00 zł brutto za godzinę pracy. Zgodnie z treścią umowy, przed przystąpieniem do zlecenia, zleceniobiorca miał poinformować zleceniodawcę o planowanej ilości godzin niezbędnej do wykonania zlecenia (umowa zlecenie (...) z dnia 29 listopada 2019 r. – akta organu rentowego). Następną umowę zlecenia strony podpisały w dniu 31 grudnia 2020 r., na okres od 1 grudnia 2020 r. do 31 grudnia 2021 r., zaś pozostałe warunki umowy nie uległy zmianie (umowa zlecenia (...) z dnia 31 grudnia 2020 r. – akta organu rentowego).

T. C. został zgłoszony przez płatnika składek – (...) sp. z o.o. do ubezpieczeń społecznych w dniu 15 czerwca 2020 r. z datą wsteczną od 1 grudnia 2019 r. (decyzja z dnia 10 marca 2021 r. – akta organu rentowego).

Płatnicy składek – (...) sp. z o.o. w J., (...) sp. z o.o. w O. oraz (...) sp. z o.o. w O., zwrócili się o pomoc w ramach programu wsparcia dla mikrofirm oraz małych, średnich i dużych przedsiębiorstw (...). Spełnianie kryteriów było ustalane w oparciu o liczbę pracowników związanych z przedsiębiorcą stosunkiem pracy na dzień 31 grudnia 2019 r. Maksymalna kwota subwencji zależała natomiast od liczby zatrudnionych pracowników oraz tzw. kwoty bazowej. Za pracowników uważane są osoby wykonujące obowiązki na podstawie umowy o pracę, jak i umów cywilnoprawnych. Warunkiem było, by osoby te były zgłoszone do ubezpieczeń społecznych na dzień ustalania stanu zatrudnienia na potrzeby określenia kwoty subwencji finansowej. Określona liczba zatrudnionych nie mogła być wyższa niż zatrudnienie na dzień 31 grudnia 2019 r. albo na koniec miesiąca odpowiadającego nazwie miesiąca złożenia wniosku w roku poprzednim.

W dniu 8 maja 2020 r. w W. została zawarta umowa subwencji finansowej numer (...) pomiędzy (...) S.A. z siedzibą w W. oraz (...) sp. z o.o.. Przedsiębiorca oświadczył, że na dzień 31 grudnia 2019 r. był mikroprzedsiębiorcą (mikroprzedsiębiorca to przedsiębiorca, który zatrudnia od 1 do 9 pracowników (z wyłączeniem właściciela) oraz jego roczny obrót lub suma bilansowa nie przekracza równowartości 2 mln EUR). Przedsiębiorca oświadczył, że maksymalną liczbę pracowników wskazuje na dzień 31 grudnia 2019 r. i wynosiła ona w tym dniu 3 osób. Spółka w dniu 11 maja 2020 r. otrzymała pozytywną decyzję dotyczącą wypłaty subwencji finansowej w kwocie 19 560,00 zł (umowa subwencji finansowej; decyzja w sprawie subwencji finansowej k. 321-329 a.s.).

W dniu 8 maja 2020 r. w W. została zawarta umowa subwencji finansowej numer (...) pomiędzy (...) S.A. z siedzibą w W. oraz (...) sp. z o.o.. Przedsiębiorca oświadczył, że na dzień 31 grudnia 2019 r. był mikroprzedsiębiorcą (mikroprzedsiębiorca to przedsiębiorca, który zatrudnia od 1 do 9 pracowników (z wyłączeniem właściciela) oraz jego roczny obrót lub suma bilansowa nie przekracza równowartości 2 mln EUR). Przedsiębiorca oświadczył, że maksymalną liczbę pracowników wskazuje na dzień 31 grudnia 2019 r. i wynosiła ona w tym dniu 3 osoby. Spółka w dniu 11 maja 2020 r. otrzymała pozytywną decyzję dotyczącą wypłaty subwencji finansowej w kwocie 54 000,00 zł (umowa subwencji finansowej; decyzja w sprawie subwencji finansowej; odwołanie od decyzji przyznania subwencji finansowej - k. 362-363 a.s.).

W dniu 25 maja 2020 r. w W. została zawarta umowa subwencji finansowej numer (...) pomiędzy (...) S.A. z siedzibą w W. oraz (...) sp. z o.o.. Przedsiębiorca oświadczył, że na dzień 31 grudnia 2019 r. był mikroprzedsiębiorcą (mikroprzedsiębiorca to przedsiębiorca, który zatrudnia od 1 do 9 pracowników (z wyłączeniem właściciela) oraz jego roczny obrót lub suma bilansowa nie przekracza równowartości 2 mln EUR). Przedsiębiorca oświadczył, że maksymalną liczbę pracowników wskazuje na dzień 31 grudnia 2019 r. i wynosiła ona w tym dniu 9 osób. Spółka w dniu 26 maja 2020 r. otrzymała pozytywną decyzję dotyczącą wypłaty subwencji finansowej w kwocie 324 000,00 zł (umowa subwencji finansowej; decyzja w sprawie subwencji finansowej; oświadczenie o rozliczeniu subwencji finansowej; oświadczenie o rozliczeniu subwencji finansowej; decyzja w sprawie zwolnienia z obowiązku zwrotu subwencji finansowej - k. 342-353 a.s.).

W dniu 25 maja 2020 r. w W. została zawarta umowa subwencji finansowej numer (...) pomiędzy (...) S.A. z siedzibą w W. oraz (...) sp. z o.o.. Przedsiębiorca oświadczył, że na dzień 31 grudnia 2019 r. był mikroprzedsiębiorcą (mikroprzedsiębiorca to przedsiębiorca, który zatrudnia od 1 do 9 pracowników (z wyłączeniem właściciela) oraz jego roczny obrót lub suma bilansowa nie przekracza równowartości 2 mln EUR). Przedsiębiorca oświadczył, że maksymalną liczbę pracowników wskazuje na dzień 31 grudnia 2019 r. i wynosiła ona w tym dniu 9 osób. Spółka w dniu 26 maja 2020 r. otrzymała pozytywną decyzję dotyczącą wypłaty subwencji finansowej w kwocie 324 000,00 zł (umowa subwencji finansowej; decyzja w sprawie subwencji finansowej; oświadczenie o rozliczeniu subwencji finansowej; oświadczenie o rozliczeniu subwencji finansowej; decyzja w sprawie zwolnienia z obowiązku zwrotu subwencji finansowej - k. 342-353 a.s.).

W dniu 1 października 2020 r. w W. została zawarta umowa subwencji finansowej numer (...) pomiędzy (...) S.A. z siedzibą w W. oraz (...) sp. z o.o.. Przedsiębiorca oświadczył, że na dzień 31 grudnia 2019 r. był mikroprzedsiębiorcą (mikroprzedsiębiorca to przedsiębiorca, który zatrudnia od 1 do 9 pracowników (z wyłączeniem właściciela) oraz jego roczny obrót lub suma bilansowa nie przekracza równowartości 2 mln EUR). Przedsiębiorca oświadczył, że maksymalną liczbę pracowników wskazuje na dzień 31 grudnia 2019 r. i wynosiła ona w tym dniu 7 osób. Spółka w dniu 5 października 2020 r. otrzymała częściowo pozytywną decyzję dotyczącą wypłaty subwencji finansowej w kwocie 156 000,00 zł (umowa subwencji finansowej; decyzja w sprawie subwencji finansowej; oświadczenie o rozliczeniu subwencji finansowej - k. 330-341 a.s.).

W dniu 25 marca 2021 r. organ rentowy wydał decyzję nr (...) (...), w której na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art. 83 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny stwierdził, że D. C. (1) jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek (...) sp. z o.o. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu od 1 grudnia 2019 r. oraz dobrowolnie

ubezpieceniom emerytalnemu i rentowym od 1 grudnia 2019 r. (decyzja z dnia 25 marca 2021 r. – akta organu rentowego).

W dniu 10 marca 2021 r. organ rentowy wydał decyzję nr (...) (...), w której na podstawie art. 83 ust. 1 oraz art. 68 ust. 1 pkt 1 lit. a), art. 2a ust. 1 i 2 pkt 1-4 w związku z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych stwierdził, że T. C. jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek (...) sp. z o.o. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu od 1 grudnia 2019 r. do 14 czerwca 2020 r. oraz dobrowolnie ubezpieceniom emerytalnemu i rentowemu od 1 grudnia 2019 r. do 14 czerwca 2020 r. (decyzja z dnia 10 marca 2021 r. – akta organu rentowego).

W dniu 11 marca 2021 r. organ rentowy wydał decyzję nr (...) (...), w której na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 2a ust. 1 i 2 pkt 1-4, art. 68 ust. 1 pkt 1 lit. a) ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art. 83 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny stwierdził, że Ł. C. jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek (...) sp. z o.o. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu od 1 grudnia 2019 r. oraz dobrowolnie ubezpieceniom emerytalnemu i rentowemu od 1 grudnia 2019 r. (decyzja z dnia 11 marca 2021 r. – akta organu rentowego).

W dniu 11 marca 2021 r. organ rentowy wydał decyzję nr (...) (...), w której na podstawie art. 83 ust. 1 oraz art. 68 ust. 1 pkt 1 lit. a), art. 2a ust. 1 i 2 pkt 1-4 w związku z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych stwierdził, że T. C. jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek (...) sp. z o.o. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu od 1 grudnia 2019 r. do 26 maja 2020 r. oraz dobrowolnie ubezpieceniom emerytalnemu i rentowemu od 1 grudnia 2019 r. do 26 maja 2020 r. (decyzja z dnia 11 marca 2021 r. – akta organu rentowego).

W dniu 11 marca 2021 r. organ rentowy wydał decyzję nr (...) (...), w której na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 2a ust. 1 i 2 pkt 1-4, art. 68 ust. 1 pkt 1 lit. a) ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art. 83 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny stwierdził, że Ł. C. jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek (...) sp. z o.o. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu od 1 grudnia 2019 r. oraz dobrowolnie ubezpieceniom emerytalnemu i rentowym od 1 grudnia 2019 r. (decyzja z dnia 11 marca 2021 r. – akta organu rentowego).

W dniu 10 maja 2021 r. organ rentowy wydał decyzję nr (...) (...), w której na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 2a ust. 1 i 2 pkt 1-4, art. 68 ust. 1 pkt 1 lit. a) ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art. 9 ust. 1 pkt 2c przywołanej ustawy i art. 83 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny stwierdził, że A. K. (2) jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek (...) sp. z o.o. nie podlega obowiązkowo ubezpieceniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu, wypadkowemu od 1 grudnia 2019 r. do 30 czerwca 2020 r. oraz dobrowolnie ubezpieceniom emerytalnemu i rentowym od 1 grudnia 2019 r. do 30 czerwca 2020 r. (decyzja z dnia 10 maja 2021 r. – akta organu rentowego).

W dniu 26 maja 2021 r. organ rentowy wydał decyzję nr (...) (...), w której na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 2a ust. 1 i 2 pkt 1-4, art. 68 ust. 1 pkt 1 lit. a) ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art. 83 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny stwierdził, że D. J. jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek (...) sp. z o.o. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu od 1 grudnia 2019 r. oraz dobrowolnie ubezpieceniom emerytalnemu i rentowemu od 1 grudnia 2019 r. (decyzja z dnia 26 maja 2021 r. – akta organu rentowego).

W dniu 12 listopada 2021 r. organ rentowy wydał decyzję nr (...) (...), w której na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 2a ust. 1 i 2 pkt 1-4, art. 68 ust. 1 pkt 1 lit. a) ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art. 83 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny stwierdził, że D. J. jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek (...) sp. z o.o. nie podlega obowiązkowo ubezpieceniom

wypadkowemu od 1 grudnia 2019 r. do 30 września 2021 r. oraz dobrowolnie ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym od 1 grudnia 2019 r. do 30 września 2021 r. (decyzja z dnia 12 listopada 2021 r. – akta organu rentowego).

Wskazany stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie powołanych dowodów z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy. Sąd postanowił dopuścić również dowód z zeznań świadków: D. C. (2), D. M., B. W., S. S., M. R., K. Ś., T. J., M. L., M. N., K. B., M. S., K. K., I. Z., Z. C., B. S., A. S., oraz ubezpieczonych A. K. (2), Ł. C., D. C. (1), T. C., D. J..

Sąd nie oparł się na zeznaniach ww. świadków, ponieważ świadkowie nie mieli wiedzy na podstawie jakich umów ubezpieczeni byli zatrudnieni. Sam fakt, że widywali ubezpieczonych w kancelarii i przekazywali im jakiegokolwiek dokumenty, nie oznacza, że A. K. (2), Ł. C., D. C. (1), T. C., D. J. byli zatrudnieni na podstawie umów zlecenia i wykonywali czynności z nich wynikające.

Zeznania stron co do uzasadnienia zawarcia i wykonywania przez ubezpieczonych umów zlecenia od 1 grudnia 2019 r. Sąd uznał za niewiarygodne, bowiem strony nie przedstawiły dowodów potwierdzających wykonywanie przez A. K. (2), Ł. C., D. C. (1), T. C., D. J. powierzonych im czynności w okresie obowiązywania umowy.

Nie są wiarygodne dla Sądu również argumenty jakie przedstawiła prezes odwołującej się spółki (...), dlaczego zgłosiła A. K. (2), Ł. C., D. C. (1), T. C. do ubezpieczeń społecznych z tytułu zlecenia po terminie. Powodem tego, miała być rzekoma porada telefoniczna udzielona przez pracownika ZUS. W ocenie Sądu jest to kompletnie niezrozumiałe w przypadku profesjonalnej księgowej, która zawodowo zajmuje się rozliczaniem swoich klientów i zgłoszeniami do ZUS, szczerze obsługą ponad 700 klientów. W związku z powyższym podstawą jej działań powinny być obowiązujące przepisy, a nie bliżej nieokreślonego pracownika ZUS.

Sąd uznał za wiarygodne dokumenty związane z zawarciem przez strony umów zlecenia jedynie w zakresie ich faktycznego wytworzenia na potrzeby uzyskania przez płatnika składek dofinansowania z (...). Spółka starała się o jej przyznanie i w związku z tym musiała wykazać, że zatrudnia zleceniobiorców na koniec 2019 r., a było to możliwe w wyniku pozornego zatrudnienia ubezpieczonych w grudniu 2019 r.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołania były niezasadne.

Spór w niniejszej sprawie dotyczył kwestii podlegania przez A. K. (1), D. C. (1), Ł. C., D. J., T. C. ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od 1 grudnia 2019 r. na podstawie umów zlecenia zawartych z (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o. oraz (...) sp. z o.o.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2022 r. poz. 1009) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają osobami wykonującymi pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, zwanymi dalej "zleceniobiorcami", oraz osobami z nimi współpracującymi, z zastrzeżeniem ust. 4. Z mocy ww. ustawy, tj. w myśl art. 11 ust. 2 i art. 12 ust. 1, osoby wykonujące pracę na podstawie umowy zlecenia podlegają również dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu i obowiązkowemu ubezpieczeniu wypadkowemu.

Umowa zlecenia należy do umów o świadczenie usług. Cechą umowy zlecenia jest to, że ma ona określony zakres przedmiotowy i ogranicza się do czynności prawnych. Przez umowę przyjmujący zlecenie (zleceniobiorca) zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie (zleceniodawca). Przedmiotem umowy zlecenia mogą być wszelkie czynności prawne materialnego prawa cywilnego, nie mogą być nim czynności prawne mające charakter osobisty, czyli takie, których nie można wykonać przez zastępcę. i zleceniobiorcą, mogą być wszelkie podmioty prawa cywilnego. Przyjmującym zlecenie może być osoba fizyczna, osoba prawna i przedsiębiorca. Dającym zlecenie może być podmiot wykonujący zadania w ramach prowadzonej działalności gospodarczej lub poza nią. Umowa ma charakter konsensualny i dwustronnie zobowiązujący. Zachowanie formy szczególnej nie jest wymagane,

niezależnie od przedmiotu zleconej czynności. Umowa zlecenia może być zarówno odpłatna, jak i nieodpłatna. Jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenie.

W rozpoznawanej sprawie organ rentowy przyjął stanowisko, zgodnie z którym A. K. (1), D. C. (1), Ł. C., D. J., T. C. zostali zgłoszeni do ubezpieczeń wyłącznie w celu uzyskania świadczeń z tego tytułu, a nie faktycznego wykonywania zatrudnienia. Powołał się przy tym na pozorność zawartej przez strony umowy zlecenia (art. 83 § 1 k.c.).

Zgodnie z treścią art. 83 § 1 k.c. nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozorów. Pozorność umowy wyraża się w braku zamiaru wywołania skutków prawnych przy jednoczesnym zamiarze stworzenia okoliczności mających na celu zmylenie osób trzecich. Istotne znaczenie ma tu niezgodność między pierwotnym aktem woli, a jego uzewnętrznieniem. Jak wynika z utrwalonego orzecznictwa rozróżnia się dwie podstawowe postacie pozorności:

1) pozorność czysta, zwana też bezwzględną lub absolutną, kiedy to strony, dokonując czynności prawnej, nie mają zamiaru wywołania żadnych skutków prawnych. W ich sferze prawnej nic się nie zmienia, a jedynym celem ich zachowania jest stworzenie u innych przeświadczenia, że czynność prawna, w takiej postaci jak ujawniona, została w rzeczywistości dokonana. Jak to wyjaśnia Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 23 czerwca 1986r. (I CR 45/86, LEX nr 8766): „Czynność prawna pozorna, wyrażająca oświadczenie woli pozorne, nie ukrywająca innej czynności prawnej, nie wywołuje między stronami skutków prawnych, gdyż jest nieważna w świetle art. 83 § 1 k.c. Pozorność jest zatem wadą oświadczenia woli polegającą na niezgodności między aktem woli a jej przejawem na zewnątrz, przy czym strony zgodne są co do tego, aby wspomniane oświadczenie nie wywołało skutków prawnych. Oświadczenie woli stron nie może wtedy wywoływać skutków prawnych odpowiadających jego treści, ponieważ same strony tego nie chcą” (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 maja 2007r., I CSK 70/07, LEX nr 287785; tak również wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 lipca 2012r., I UK 27/12, LEX nr 1218584);

2) pozorność kwalifikowana, względna, zwana też relatywną, kiedy strony zawierają czynność prawną pozorną tzw. symulowaną dla ukrycia innej, rzeczywistej przez te strony zamierzonej i dokonanej (czynność ukryta tzw. dysymulowana). Rzeczywistym zamiarem stron jest wywołanie innych skutków prawnych niż wynikałoby to z treści ujawnionych oświadczeń. Jest to najczęściej występujący w praktyce przypadek pozorności. Strony posługują się czynnością prawną ujawnioną dla ukrycia swoich rzeczywistych zamiarów. „Strony udają więc, że dokonują jakiejś czynności prawnej, a pozorność ma miejsce wtedy, gdy pod pozorowaną czynnością prawną nic się nie kryje, jak i wtedy, gdy czynność pozorna ma na celu ukrycie innej rzeczywistej i zamierzonej czynności prawnej” (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 lipca 2002r., V CKN 1547/00, LEX nr 56054). Rozwiązaniem z punktu widzenia ważności złożonych oświadczeń w wyżej wymienionej sytuacji zajmuje się art. 83 § 1 k.c. zdanie drugie.

W orzecznictwie utrwalony jest pogląd, formułowany w oparciu o treść cytowanego art. 83 k.c., zgodnie z którym zamiar nawiązania stosunku ubezpieczenia społecznego, bez rzeczywistego wykonywania umowy o pracę, świadczy o fikcyjności zgłoszenia do pracowniczego ubezpieczenia społecznego. Chodzi tu o „fikcyjne” zawarcie umowy, gdzie następuje zgłoszenie do ubezpieczenia społecznego jako pracownika osoby, która w rzeczywistości pracy nie świadczyła (zob. wyroki Sądu Najwyższego: z 16 marca 1999 r. II UKN 512/98; z 28 lutego 2001 r. II UKN 244/00; z 17 grudnia 1996 r. II UKN 32/96; z 4 sierpnia 2005 r. II UK 320/04; z 25 stycznia 2005 r. II UK 141/04). W orzecznictwie Sądu Najwyższego podkreśla się, że przy ocenie istnienia tytułu do ubezpieczenia społecznego nacisk kładzie się na ustalenie faktycznego wykonywania umowy czy działalności (zob. wyroki Sądu Najwyższego: z 26 lutego 2013 r., I UK 472/12, z 24 sierpnia 2010 r. I UK 74/10, z 13 listopada 2008 r., II UK 94/08, postanowienie Sądu Najwyższego z 18 października 2011 r., III UK 43/11).

Przechodząc do rozważenia, zasadności odwołania od zaskarżonych decyzji dotyczących A. K. (1), D. C. (1), Ł. C., D. J., T. C. Sąd zważył, że było ono niezasadne, a zawarte pomiędzy ubezpieczonymi i płatnikiem składek umowy zlecenia były pozorne.

Analiza akt sprawy w sposób jednoznaczny wykazała, że zawarcie umów zlecenia służyć miało jedynie pozyskaniu przez płatnika składek wyższej kwoty subwencji z (...). Na taki stan faktyczny sprawy wskazuje kilka niezależnych od siebie okoliczności.

Po pierwsze, z akt sprawy wynika, że płatnik składek zgłosił A. K. (1), D. C. (1), Ł. C., D. J., T. C. do ubezpieczeń społecznych po ustawowym terminie wynoszącym ok. 6 miesięcy po rzekomym podpisaniu umów zlecenia. Wskazać należy, że (...) sp. z o.o. w tym samym dniu, tj. 27 maja 2020 r. zgłosiła z datą wsteczną (od 1 grudnia 2019r.) do ubezpieczeń społecznych czterech ubezpieczonych, były to osoby spokrewnione z D. J.. Również inne raporty rozliczeniowe zostały złożone z opóźnieniem. Zauważyć należy, że przez pół roku po zatrudnieniu ubezpieczonych na podstawie umów zlecenia spółka nie podjęła żadnych czynności w celu zgłoszenia ich do ubezpieczeń i uiszczania z tego tytułu składek. Nadto wskazać należy, że strony nie przedstawiły obiektywnie wiarygodnych wyjaśnień co do tego z jakich przyczyn tak istotne opóźnienie nastąpiło. Strona wskazywała, że opóźnienie to spowodowane było wprowadzeniem D. J. w błąd przez pracownika ZUS, bowiem od października 2019 r. u płatnika nie było pracownika zajmującymi się kadrami spółki. Zdaniem Sądu nie sposób jest nie zauważyć, że zgłoszenie A. K. (1), D. C. (1), Ł. C., D. J., T. C. do ubezpieczeń zbiegło się w czasie z zawarciem przez (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o. oraz (...) sp. z o.o. z (...) S.A. umowy subwencji finansowej w ramach Programu Rządowego Tarcza (...) dla mikrofirm oraz małych, średnich i dużych przedsiębiorstw. Niewątpliwie jednym z warunków uzyskania subwencji finansowej, było legitymowanie się przez spółkę odpowiednim stanem zatrudnienia na dzień 31 grudnia 2019 r. Sama umowa z (...) została zawarta kilka dni po zgłoszeniu ubezpieczonych do ubezpieczeń społecznych. Taka zbieżność czasowa zdaniem Sądu nie jest przypadkowa. W umowie przewidziano bowiem, zgodnie z § 2 pkt 7, że (...) zweryfikuje przedstawione przez przedsiębiorcę dane m. in. na podstawie informacji uzyskanych z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i na tej podstawie podejmie decyzję o wypłacie subwencji w wysokości wnioskowanej lub niższej bądź odmowie wypłaty subwencji. Tym samym zgłoszenie pracownika do ubezpieczeń było istotne dla pozytywnej weryfikacji wniosku o wypłatę subwencji.

Po drugie, Sąd podzielił stanowisko organu rentowego co do tego, że strony nie udowodniły faktycznego wykonywania przez ubezpieczonych spornych umów zlecenia. A. K. (1) miała zajmować się archiwizacją dokumentów, Ł. C. sprawami informatycznymi, D. C. (1) i T. C. archiwizacją dokumentów i odbiorem oraz dostarczeniem do klientów firmy, zaś prezes spółki archiwizacją, wprowadzaniem dokumentów. Zauważyć należy, że ww. ubezpieczeni są rodzeństwem prezesa spółki D. J.. Co do A. K. (2), słusznie organ rentowy zauważył, że w toku postępowania wyjaśniającego przed organem rentowym ubezpieczona wskazywała, że głównym motywem podjęcia pracy archiwisty była potrzeba poprawienia sytuacji materialnej, zaś ilość przepracowanych godzin i kwoty, które otrzymała ubezpieczona za wykonaną pracę wydają się temu zaprzeczać. Nadto nielogiczne wydaje się podejmowanie pracy archiwisty w firmie księgowej przez osobę z doświadczeniem w pracy jako referent do spraw księgowości, księgowa oraz kadrowa. Odwołująca D. J. nie wykazała także gospodarczego uzasadnienia zatrudnienia jej, jako prezesa spółki na umowę zlecenia do wykonania czynności tak niewielkiej ilości pracy polegającej na wykonaniu archiwizacji czy wprowadzania dokumentów. Strony nie przedstawiły również żadnych dokumentów, które stanowiłyby dowód świadczenia usług informatycznych przez Ł. C., czy też wykonywania czynności związanych z archiwizacją czy dostarczeniem dokumentów do klientów firmy przez D. C. (1) i T. C.. Powyższe okoliczności jednoznacznie wskazują, że dokumenty związane z zatrudnieniem ubezpieczonych na podstawie umów zlecenia, zostały utworzone jedynie na potrzeby niniejszego postępowania.

Strony nie wyjaśniły przekonująco również z jakiego powodu umowy zlecenia miały być realizowane właśnie od daty 1 grudnia 2019 r., co również poddaje w wątpliwość realną potrzebę zatrudnienia pracownika w tym okresie, poza koniecznością zatrudniania pracownika na koniec 2019 r., stanowiącą jeden z warunków otrzymania subwencji finansowej z (...) S.A.

Mając na względzie powyższe okoliczności ostatecznie Sąd Okręgowy zważył, że brak było podstaw do przyjęcia, że strony od 1 grudnia 2019 r. realizowały stosunek wynikający z umów zlecenia zawartych na okres od 1 grudnia 2019 r. Zdaniem Sądu omówione wyżej okoliczności świadczą o pozorowaniu (art. 83 § 1 k.c.) zatrudnienia odwołujących z datą od 1 grudnia 2019 r., wyłącznie w celu wykazania odpowiedniego stanu zatrudnienia na 31 grudnia 2019

r. w związku ze złożeniem przez spółkę wniosku o subwencje finansowe z programu (...). Wskazuje na to szereg wymienionych wyżej okoliczności, w szczególności wątpliwości znaczne opóźnienie w zgłoszeniu A. K. (2), Ł. C., D. C. (1), T. C., D. J. do ubezpieczeń społecznych i złożeniu deklaracji przez płatnika zbieżne w czasie ze złożeniem wniosku o subwencję finansową. Brak jest również przekonujących dowodów, które potwierdzałyby, że ubezpieczeni w okresie od 1 grudnia 2019 r. faktycznie świadczyli na rzecz płatnika pracę w ramach umów zlecenia.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy stwierdził, że zaskarżone decyzje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych są prawidłowe. Nie znajdując podstaw do ich zmiany, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołania, orzekając zgodnie z pkt 1 wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł w pkt 2 wyroku na podstawie art. 99 k.c. w zw. z art. 98 § 1 i 3 k.p.c., zasądzając od odwołujących się na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. kwoty po 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego zgodnie z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 265).